

VERSOTS 1993:

Borró:	Bona tarda, gent d'Alpens i dels pobles lluçanesos tant si sou homes com bens botiguers o bé pagesos:	Tots:	Som les fúries de l'infern: gran gatzara n'és vinguda i ara tots us contarem d'aquest poble la moguda.
	Aquest any en complim deu de diables a la vila, i per' xò ara veureu que us portem bona barrila.		Ho sap prou tota la gent que no té als ulls lleganyes: per ser de l'Ajuntament calen unes bones banyes!
	Els diables fem versots com aquests que sentiu ara per parlar de carallots que [a] aquest poble fan gatzara.		El batlle avui ja no afina, per la mossa perd el coll. Uns projectes fa de cine, però sempre són paper moll.
	Som els fills de la disbauxa i tenim dos bons pebrots contra el seny volem la rauxa i a la virtut... dos mastegots!		Van trobar-ne algun diner per fer la depuradora; ni un sol dia ha anat bé, que la merda és molt senyora!
St. Cosme:	No sé pas que t'empatolles, diabló, però vas errat: només tens idees... folles, ets un ximple i un malvat.		Allà [a] prop de Sant Antoni van trobar aigua abundant: una bassa al lloc idoni per les plantes [a]nar regant.
	Ja ens arriba la victòria per fi se us acaba el mal: deu anys heu sembrat escòria, des del pou fins al Ramal.	Diablessa:	I és el cas que allà al fondal hi ha un gran pou que em meravella: Ha estat el "trist" final de la nostra Pixarella!
	No patiu, bons vilatans, que Sant Cosme i Sant Damià som els vostres guardians i el pecat farem marxar!	Borró:	En assumptes d'urbanisme ningú encerta el gust de tots i més d'un s'hi romp la crisma si el que es vol són quatre vots.
Llucifer:	N'estic tip de tants romanços, aquests Sants estan grillats, no són més que dos bons mansos que sols diuen disbarats.		Un alcalde amb prou trempera la Plaça cobreix de Llosa, i ara l'altre una peixera a Les Monges ens hi posa!
	Diablots crideu amb força, al davant d'aquests dos Sants que la tita mai se'ns torça: malgrat que tinguem deu anys.	Llucifer:	Ara diuen que han de fer a la fàbrica un lloc d'oci potser si, però jo ben sé que serà un gran negoci!
Tots:	Som diables de la Roca, la roca dels Encantats: som fills de Roca de Pena, la joia dels condemnats.	St. Damià:	No sé que dieu d'un cossi, però segur que us ho inventeu; amb Sant Cosme, el meu consoci, us farem fugir d'arreu!
	Nascuts en nit de tempesta de la cendra de mil llamps, venim i sembrem la pesta: portem vici pels humans.	Diable 1:	No sé que dieu d'un cossi, però segur que us ho inventeu; amb Sant Cosme, el meu consoci, us farem fugir d'arreu!
Diablessa:	Calla penjat, i no flipis: sóc dona d'en Llucifer, sóc seva per [a] tots els vicis,		Aquest poble un privilegi té amb els seus nous funcionaris: no els cal pas anar a col·legi,

	i amb ell a mort lluitaré.		són diables, no vicaris!
Diabla 1:	Tenim un nou escombriaire, jovenàs, cara-rodó; que de feina no en fa gaire, però és un mestre amb el porró!	St. Damià:	Què diuen de xollar bens? qui de Llucifer se'n fia? No patiu, poble d'Alpens, que els patrons som garantia.
	L'agutzil va un xic torbat, però va fent i tira milles, ara apaga un bosc cremat, ara encén les carretilles!	Diabla 1:	Llucifer, aquesta vila és tranquil·la; fa prou goig, però també hi convé til·la quan algú hi ve a fotre el boig.
	Que hi ha algú a la biblioteca? On deu ser en Joan del Vilà? Deu tenir la gola seca segur que és a Cal Brià!		Com cada any, quan ve el bon temps el bosc s'omple de "quemacos" que ho deixen tot ple de fems comportant-se com macacos.
Llucifer:	T'has deixat les "secretaries" l'una cobra i l'altra més agutzils i escombriaires, recollons són molts calés.	Diabla:	De seguida pots saber per on passen cada dia: hi veuràs un camí ple de la seva porqueria.
St. Cosme:	Què diuen els baladres? estan tots tocats de l'ala! ai Deu meu, ja no puc més la disbauxa m'atabala!		Alguns "anti-legionàrius" van venir-ne a prendre vistes al fi del Tradicionàrius i es van fer els protagonistes.
Diabla 2:	Jo d'uns altres personatges vull parlar-vos, Llucifer, no cal fer gaires viatges per trobar-ne un fotimer.		L'alpensina és una dansa que aquest any s'ha remogut n'han trencat la vella usança, i els pabordes han caigut!
	Al Casino s'hi ha instal·lat fa poc temps una parella que ho ha tot ben capgirat amb marxeta i bona feina.		Ja eren grassos com teixons i la calba els hi lluïa encara que eren prou bons el relleu els hi calia.
	I et puc dir, Senyor Banyeta, que aquell antre és el millor perquè als Sants fa la punyeta i és un lloc de perdició!	Llucifer:	Aquest any no hi ha teatre a la festa gran d'Alpens! a més d'un fotria al catre amb llençols de xinxes plens!
	El mossèn està que trina, però ningú no ho ha notat perquè amb tanta "vitamina" el tenim ben despistat.	St. Damià:	No us entenc ni una paraula, però és en va que tots parleu; Llucifer és un gata maula, però és ben cert que res podreu.
Diabla:	I parlant de vitamines, jo en sé d'un que és aliat d'aquests Sants tan paperines: És el metge del veïnat.		Contra el cel la vostra força és inútil, és en va: cap diable pot mai tòrcer vostres sants, Cosme i Damià.
Diabla 2:	Els coloms de la Carmeta no saps mai on cagaran si al damunt de la bragueta o en la closca d'aquest sant!	Diabla:	No t'espantis, Llucifer, que jo mai no estic parada; contra els sants jo combatré amb la patata grillada!
	Entre tres que fan fuets hi ha guerra declarada; el batlle s'aguanta el pets quan la "depu" està embussada.	St. Cosme:	Contra els vicis, la virtut, contra el pecat, la puresa; sols som dos, i uns hem vençut, la maldat resta sotmesa!
Llucifer:	I és que [a] aquest poble d'Alpens tothom veu com grans esponges,		De genolls tots a l'instant! que s'apagui el vostre foc,

	i han fotut un nyap immens: diablers a Ca les Monges!		us ho mana aquest sant encara que hi senti poc!
St. Cosme:	Au, marxeu cap a l'infern, ensofrada diablada, cremeu dins el foc etern, que la vila està salvada!		
Llucifer:	Alpensins, hem de marxar però us ven juro que és per poc; ens veurem això està clar, aquest vespre al correfoc.		
	Omplirem Alps de fum, foc i espurnes en gran dansa. Que en deu anys n'hem fet costum aquesta és nostra venjança.		
	Diablers de tota mena, aquest és els nostre pregó que visqui Roca de Pena! visca la Festa Major!		

Autor: Gustau Erill i la gent d'Alpens